

Brisele, 19.6.2020.
C(2020) 4117 final

KOMISIJAS ATZINUMS

(19.6.2020)

par Padomes Regulas (ES) Nr. 269/2014 2. pantu

KOMISIJAS ATZINUMS

(19.6.2020)

par Padomes Regulas (ES) Nr. 269/2014 2. pantu

LŪGUMS SNIEGT ATZINUMU

Pildot savu uzdevumu kā Līgumu sargātāja, Eiropas Komisija (turpmāk "Komisija") uzrauga to, kā dalībvalstis īsteno Savienības tiesību aktus, ko kontrolē Eiropas Savienības Tiesa (EST)¹.

Saistībā ar ierobežojošiem pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 215. pantu, dalībvalstu valsts kompetentās iestādes var lūgt Komisiju sniegt viedokli par attiecīgo tiesību aktu konkrētu noteikumu piemērošanu vai sniegt norādījumus par to īstenošanu. Valstu kompetentās iestādes var arī lūgt Komisiju sniegt norādījumus par paša LESD 215. panta interpretāciju.

Komisija no vairākām valstu kompetentajām iestādēm ir saņēmusi kopīgu lūgumu sniegt atzinumu par Padomes Regulas (ES) Nr. 269/2014² ("regula") 2. pantā noteikto finansiālo pasākumu piemērošanu.

VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA

Regulas 2. panta 1. punktā noteikts, ka iesaldē visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas cita starpā ir regulas I pielikuma sarakstā iekļauto personu īpašumā, valdījumā, turējumā vai pārziņā. Turklāt saskaņā ar regulas 2. panta 2. punktu ES ekonomikas dalībniekiem ir aizliegts tieši vai netieši darīt pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus norādītajām personām.

Viena no šādām regulas I pielikumā norādītajām personām pilda vadības pienākumus pielikumā nenorādītā ārpussavienības vienībā ("vienība"). Saskaņā ar valstu kompetentajām iestādēm un pamatojoties uz vienības statūtiem, norādītajai personai cita starpā ir šādas pilnvaras: vienības korporatīvās struktūras un vienības darbību vienotās politikas definēšana, tās finansiālās un saimnieciskās darbības virzīšana, lēmumu pieņemšana par norēķinu kontu, valūtas un citu kontu atvēršanu, kā arī visu operāciju veikšana kontos.

Valstu kompetentās iestādes uzdod šādus jautājumus:

"1. Kā norādītajai personai tiktu piemērots ES paraugprakses³ 63. punkts ("Kontrole"), pamatojoties uz vienības statūtiem? Kā tas būtu jālasa saistībā ar minētās ES paraugprakses 66.–68. punktu ("Netieši darīt pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus sarakstā iekļautām personām vai vienībām")?"

2. Šajā konkrētajā kontekstā:

2.1. Vai vienības aktīvi ir jāiesaldē?"

¹ Saskaņā ar Līgumiem tikai Eiropas Savienības Tiesa var sniegt juridiski saistošu Savienības tiesību aktu interpretāciju.

² Padomes Regula (ES) Nr. 269/2014 (2014. gada 17. marts) par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV L 78, 17.3.2014., 6.–15. lpp.).

³ ES paraugprakse attiecībā uz ierobežojošo pasākumu efektīvu īstenošanu (dok. 8519/18) <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8519-2018-INIT/lv/pdf>.

2.2. Vai ES ekonomikas dalībniekiem ir atsevišķi jānovērtē, vai norādītā persona kontrolē katru vienības aktīvu (piemēram, bankas kontu), lai tos iesaldētu?

2.3. Vai ES ekonomikas dalībniekiem ir jābloķē visi finanšu darījumi tikai virzienā uz vienības bankas kontiem vai gan uz minētajiem vienības bankas kontiem, gan **no** tiem? Vai tas nozīmē, ka pirms katra finanšu darījuma ar vienību ES ekonomikas dalībniekiem ir jānovērtē, vai konkrētais darījums dara saimnieciskos resursus pieejamus norādītajai personai?

2.4. Vai var uzskatīt, ka ES ekonomikas dalībnieki, kas sniedz pakalpojumus vienībai vai strādā vienības labā, saimnieciskos resursus dara pieejamus norādītajai personai?

2.5. Vai, ņemot vērā regulas 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta formulējumu, šā noteikuma darbības joma ietver komisijas maksu par naudas līdzekļu turēšanu tāda klienta norēķinu kontā, ar kuru banka ir pārtraukusi sadarbību pēc konta atlikuma noskaidrošanas un konta slēgšanas?”

JURIDISKAIS NOVĒRTĒJUMS

Sākotnējie apsvērumi

ES paraugprakse ir nesaistoši ieteikumi, kas atspoguļo Komisijas un dalībvalstu kopējo izpratni par dažiem ES ierobežojošo pasākumu noteikumiem, kuru mērķis ir veicināt vienādu īstenošanu. Komisijas interpretējošā loma attiecas tikai uz ES tiesību aktu noteikumiem. Līdz ar to Komisijas novērtējums attieksies nevis uz ES paraugprakses, bet tikai uz attiecīgo regulas noteikumu interpretāciju.

1. jautājums

Tiesa ir atzinusi, ka pastāv iespēja, ka norādītā persona var izmantot pielikumā nenorādītas vienības aktīvus, lai apietu tai piemērotās sankcijas⁴. Turklāt Komisija jau ir paudusi viedokli, ka tad, ja līdzekļi vai saimnieciskie resursi tiek darīti pieejami pielikumā nenorādītai vienībai, kura ir norādītās personas, vienības vai struktūras īpašumā vai kontrolē, tas principā nozīmē to, ka šie līdzekļi vai saimnieciskie resursi tiek netieši darīti pieejami norādītajai personai, vienībai vai struktūrai⁵. Tādēļ, ja saskaņā ar pienācīgu uzticamības pārbaudi “*tiek konstatētas īpašumtiesības vai kontrole un līdzekļi vai saimnieciskie resursi tiek darīti pieejami tādām sarakstā neiekļautām juridiskām personām vai vienībām, kuras atrodas sarakstā iekļautas personas vai vienības īpašumā vai kontrolē, principā tiks uzskatīts, ka šie līdzekļi vai saimnieciskie resursi tiek netieši darīti pieejami sarakstā iekļautajai personai vai vienībai, ja vien, izmantojot uz risku balstītu pieeju un ņemot vērā visus attiecīgos apstākļus un izskatot katru gadījumu atsevišķi, nevar pamatoti noteikt, ka minētā sarakstā iekļautā persona vai vienība neizmanto attiecīgos līdzekļus vai saimnieciskos resursus vai tie netiks izmantoti minētās personas vai vienības labā*”⁶. Tajā pašā vadlīniju dokumentā Komisija norādīja vairākus kritērijus, kas būtu jāņem vērā, lai noteiktu, vai juridisko vienību kontrolē cita vienība, proti, vai cita vienība var īstenot un faktiski īsteno izšķirošu ietekmi pār attiecīgās vienības darbībām. Piemēram, Komisija norādīja šādus kritērijus:

“a. pilnvaras iecelt vai atcelt šādas juridiskas personas vai vienības administratīvās, pārvaldes vai uzraudzības struktūras locekļu vairākumu;

⁴ Vispārējās tiesas spriedums lietā T-246/08, *Melli Bank plc*/Padome, 107. punkts; apstiprināts ar Tiesas spriedumu lietā C 380-09 P, *Melli Bank plc*/Padome.

⁵ Bieži uzdotie jautājumi par ES ierobežojošiem pasākumiem Sīrijā (https://ec.europa.eu/info/files/170901-faqs-restrictive-measures-syria_en).

⁶ Atbilde uz 9. jautājumu; sk. arī ES paraugprakses 66. punktu.

b. visu juridiskās personas vai vienības aktīvu vai to daļas izmantošana;

c. solidāra atbildība par juridiskās personas vai vienības finanšu saistībām vai galvošana par tām;

d. ietekme uz korporatīvo stratēģiju, darbības politiku, darbījumsdarbības plāniem, ieguldījumiem, jaudām, finanšu nodrošinājumu, cilvēkresursiem un juridiskajiem jautājumiem;

e. mehānismu ieviešana vai uzturēšana juridiskās personas vai vienības komercdarbības uzraudzībai;

f. citas norādes, piemēram, kopīgas uzņēmuma adreses vai viena un tā paša nosaukuma izmantošana, kas varētu radīt trešām personām iespaidu, ka abas vienības faktiski pieder pie viena uzņēmuma.”

Šie kritēriji būtībā atspoguļo ES paraugprakses 63. punktā minētos kritērijus, lai gan nav pilnībā identiski.

Valstu kompetentajām iestādēm, ievērojot iepriekš minētos precizējumus un ņemot vērā visus to rīcībā esošos informācijas elementus un lietas konkrētos apstākļus, ir tiesības noteikt, vai norādītā persona kontrolē attiecīgo vienību.

Komisija pievērsīsies atlikušajiem jautājumiem, pieņemot, ka valstu kompetento iestāžu veiktais faktu novērtējums liecina, ka norādītā persona īsteno kontroli pār vienību.

2.1. jautājums un 2.2. jautājums

ES ierobežojošie pasākumi skaidri nosaka, ka līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana (“aktīvu iesaldēšana”) attiecas uz aktīviem, kas ir to personu īpašumā, valdījumā, turējumā vai pārziņā, kuras ir konkrēti minētas attiecīgajos ES tiesību aktu pielikumos. Konkrēti, regulas 2. panta 1. punktā ir noteikts: “*Iesaldē visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas ir jebkuru I pielikumā uzskaitītu fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru, vai ar tām saistītu fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai pārziņā [kontrolē].*” (izcēlums pievienots).

Komisija uzskata, ka, ja tiek konstatēts, ka norādītajai personai ir kontrole pār vienību, var pieņemt, ka kontrole attiecas uz visiem aktīviem, kas faktiski pieder vienībai. Šādi aktīvi saskaņā ar regulas 2. panta 1. punktu ir jāiesaldē. Pretējā gadījumā norādītās personas varētu apiet tām noteikto aktīvu iesaldēšanu, saglabājot piekļuvi līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem ar pielikumā nenorādīto trešo personu starpniecību, kuras tās kontrolē.

Vienība var panākt dažu vai visu tās aktīvu iesaldēšanas atcelšanu, pierādot, ka norādītā persona tos faktiski “nekontrolē”, piemēram, tāpēc, ka ir ieviesti aizsardzības pasākumi, kas liedz norādītajai personai tiem piekļūt. Detalizēta administratīvā kārtība, kādā vienība var to darīt, jāpieņem saskaņā ar valsts noteikumiem.

Regulas 2. panta 1. punktu cita starpā īsteno bankas un citi ES ekonomikas dalībnieki, kas dibināti vai izveidoti saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem. Tādējādi ir iespējams, ka ES ekonomikas dalībnieki būs tie, kuri uzies norādes, ka to klientus vai partnerus, kuri nav norādīti pielikumā, iespējams, kontrolē norādītā persona. Saskaņā ar regulas 8. pantu ES ekonomikas dalībniekiem ir pienākums nekavējoties sniegt šādu informāciju valstu kompetentajām iestādēm un Komisijai un sadarboties ar tām visās saistītajās pārbaudēs.

Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, valstu kompetentajām iestādēm būtu jāpublicē savi secinājumi par kontroles attiecībām starp norādītajām personām un kontrolētajām vienībām. Tas ļaus ekonomikas dalībniekiem uzzināt par valstu kompetento iestāžu konstatējumiem un

attiecīgi izpildīt iesaldēšanas pienākumus saskaņā ar regulas 2. panta 1. punktu. Lai izvairītos no pārmērīgas piemērošanas, valstu kompetentās iestādes varētu arī publiski norādīt savus konstatējumus par to, kādus šo vienību aktīvus norādītās personas nekontrolē (attiecīgā gadījumā), kuri tāpēc tie nav jāiesaldē.

Turklāt saskaņā ar regulas 12. pantu dalībvalstīm būtu jāinformē vienai otru un Komisiju par saviem secinājumiem attiecībā uz kontrolētajām vienībām un iesaldētajiem aktīviem. Tas ļaus citām dalībvalstīm noteikt līdzīgus gadījumus savā jurisdikcijā un veicinās aktīvu iesaldēšanas vienotu īstenošanu iekšējā tirgū. Komisija var atvieglot dalībvalstu uzdevumu izpildi, piemēram, apkopojot informāciju, kas saņemta no katras dalībvalsts, un daloties ar to ar pārējām dalībvalstīm.

Nemot vērā iepriekš minēto, ja tiek konstatēts, ka norādītajai personai ir kontrole pār vienību, Komisija uzskata, ka vienības aktīvi ir jāiesaldē. Vienība var panākt dažu vai visu tās aktīvu iesaldēšanas atcelšanu, pierādot, ka norādītā persona tos faktiski “nekontrolē”. Veids, kā to izdarīt, ir atkarīgs no valstu procedūrām. Valstu kompetentajām iestādēm būtu jāpublisko secinājumi par šādas kontroles esību.

Šajā gadījumā ir piemērojami regulas 8. un 12. pantā paredzētie informācijas apmaiņas pienākumi. Komisija ir gatava atbalstīt dalībvalstis regulā noteikto pienākumu izpildē.

2.3. jautājums

Valstu kompetento iestāžu jautājums par finanšu darījumiem attiecas uz diviem dažādiem aspektiem: a) vienības kontus ietekmējoša to aktīvu iesaldēšana, par kuriem konstatēts, ka tie ir norādītās personas “turējumā vai pārziņā [kontrolē]” (regulas 2. panta 1. punkta piemērošana); un b) aizliegums ar vienības starpniecību netieši darīt pieejamus līdzekļus un saimnieciskos resursus norādītajai personai (regulas 2. panta 2. punkta piemērošana).

Attiecībā uz a) punktu, kā paskaidrots atbildē uz 2.1. un 2.2. jautājumu, ja tiek konstatēts, ka norādītā persona kontrolē vienību, tās aktīvi principā būtu jāiesaldē saskaņā ar regulas 2. panta 1. punktu. Turpretim, ja tiek konstatēts, ka norādītā persona nekontrolē konkrētu vienībai faktiski piederošu bankas kontu, šo kontu nevar iesaldēt saskaņā ar 2. panta 1. punktu.

Regulas 1. panta f) punktā līdzekļu iesaldēšana ir definēta kā “*liegums jebkādam līdzekļu kustībai, pārvedumiem, grozījumiem, izmantošanai, piekļuvei tiem vai rīcībai ar tiem, kuras rezultātā jebkāda veidā varētu mainīties to apjoms, summa, atrašanās vieta, īpašnieks, valdītājs, raksturīgās iezīmes vai galamērķis, vai rastos jebkādas citas izmaiņas, kas varētu darīt iespējamu līdzekļu izmantošanu, tostarp vērtspapīru portfeļa pārvaldību*”.

Līdz ar to visi pārskaitījumi uz vienības iesaldētajiem kontiem un no tiem ir jābloķē, ja vien valstu kompetentās iestādes nav sniegušas atļauju rīkoties citādi saskaņā ar kādu no regulā paredzētajām un piemērojamajām atkāpēm.

Tomēr saskaņā ar regulas 7. panta 1. punktu finanšu iestādes vai kredītiestādes var kreditēt iesaldētos kontus, ja tās saņem līdzekļus, kurus pārskaita trešās personas, ar noteikumu, ka visi ieskaitījumi šādos kontos arī tiek iesaldēti. Valstu kompetentās iestādes ir nekavējoties pienācīgi jāinformē par visiem šādiem darījumiem.

Attiecībā uz b) punktu ar regulas 2. panta 2. punktu ES ekonomikas dalībniekiem aizliedz darīt vienībai pieejamus līdzekļus un saimnieciskos resursus, jo tas nozīmētu tos netieši darīt pieejamus norādītajai personai. Šis aizliegums attiecas uz maksājumiem, kas veikti uz jebkuru vienības kontu, tostarp neiesaldētajiem kontiem, ja vien a) maksājumus iepriekš nav atļāvušas valstu kompetentās iestādes saskaņā ar kādu no regulā paredzētajām atkāpēm vai b) nav

pamatoti noteikts, ka šādi maksājumi netiks darīti pieejami norādītajai personai. Kā minēts iepriekš, ES bankas var kreditēt iesaldētos kontus, ja ienākošie līdzekļi arī tiek iesaldēti.

Tāpēc Komisija uzskata, **ka ir aizliegts veikt maksājumus uz jebkuru vienības bankas kontu, ja vien valstu kompetentās iestādes nav devušas atļauju saskaņā ar kādu no regulā paredzētajām atkāpēm vai nav pamatoti noteikts, ka līdzekļi netiks darīti pieejami norādītajai personai. ES bankas var kreditēt iesaldētos kontus, ja ienākošie līdzekļi arī tiek iesaldēti. Ir aizliegts veikt maksājumus no vienības iesaldētajiem bankas kontiem, ja vien to nav atļāvušas valstu kompetentās iestādes saskaņā ar kādu no regulā paredzētajām atkāpēm. Ir atļauts veikt maksājumus no vienības neiesaldētajiem kontiem.**

2.4. jautājums

Regulas 1. panta d) punktā saimnieciskie resursi ir definēti kā *“visdažādākie materiālie vai nemateriālie, kustamie vai nekustamie aktīvi, kas nav līdzekļi, bet ko var izmantot, lai iegūtu līdzekļus, preces vai pakalpojumus”*. Ar regulas 2. panta 2. punktu, kas aizliedz tieši vai netieši darīt pieejamus saimnieciskos resursus norādītajai personai, tiecas novērst to, ka šī persona izmanto saimnieciskos resursus, lai iegūtu līdzekļus, preces vai pakalpojumus. Komisija uzskata, ka, ņemot vērā regulas 1. panta d) punkta formulējumu un Tiesas sniegto plašo interpretāciju⁷, darbaspēka un pakalpojumu sniegšana var tikt uzskatīta par saimnieciskajiem resursiem un tādējādi var ļaut norādītajai personai gūt labumu.

Lai novērtētu 2. panta 2. punkta piemērojamību konkrēta darbaspēka un pakalpojumu sniegšanai, valstu kompetentajām iestādēm būtu jānosaka, vai norādītā persona var tieši vai netieši izmantot attiecīgo darbību, lai iegūtu līdzekļus, preces vai pakalpojumus.

Tāpēc Komisija uzskata, **ka pakalpojumu sniegšanu vienībai vai darbu vienības labā var uzskatīt par saimniecisko resursu netiešu pieejamību norādītajai personai, kas kontrolē vienību, ciktāl tas ļauj pēdējai minētajai personai iegūt līdzekļus, preces vai pakalpojumus.**

Valstu kompetentajām iestādēm ir jānovērtē, vai tas tā ir.

2.5. jautājums

Ierobežojošie pasākumi būtībā nav ne represīvi, ne konfiscējoši, bet gan preventīvi instrumenti. Regulas 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts, ar ko nosaka atkāpi no 2. pantā noteiktajiem finansiālajiem ierobežojumiem, dod iespēju valstu kompetentajām iestādēm atļaut atbrīvot konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus vai darīt tos pieejamus, ja tās ir konstatējušas, ka tie *“ir paredzēti vienīgi komisijas maksai vai apkalpošanas maksai par iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu parastu turēšanu vai pārvaldību”*.

Šis noteikums atļauj līdzekļu parastu turēšanu, lai, no vienas puses, ļautu maksāt turētājbankai par pārvaldību un pakalpojumu, ko tā turpina nodrošināt, un, no otras puses, novērstu situācijas, kurās norādītajai personai rastos nesamērīgs slogs, kas pārsniegtu ierobežojošo pasākumu mērķus.

Tiesības iekasēt komisijas maksu vai apkalpošanas maksu kopumā reglamentē starp konta īpašnieku un banku noslēgtās līgumiskās vienošanās noteikumi, kā arī piemērojamie valsts tiesību akti. Tomēr dažas ārkārtas turēšanas maksas vai apkalpošanas maksas, jo īpaši tās, par kurām nebija panākta savstarpēja vienošanās pirms attiecīgās personas iekļaušanas sarakstā,

⁷ Tiesas spriedums lietā C-117/06, *Möllendorf*, 56. un 62. punkts.

var neatbilst esoša iesaldētā konta uzturēšanas mērķim. Šādos gadījumos regulas 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts nedod iespēju veikt maksājumus, atkāpjoties no 2. panta.

Tāpēc Komisija uzskata, ka **regulas 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā atkāpe attiecas tikai uz komisijas maksām vai apkalpošanas maksām, kas nodrošinātu esošo iesaldēto līdzekļu parastu turēšanu.**

SECINĀJUMI

Nemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka:

- (1) Valstu kompetento iestāžu kompetencē ir, ņemot vērā visus to rīcībā esošos informācijas elementus un lietas konkrētos apstākļus, noteikt, vai norādītā persona kontrolē attiecīgo vienību.

Ja tiek konstatēts, ka norādītajai personai ir kontrole pār vienību, tad:

- (2) Vienības aktīvi ir jāiesaldē. Vienība var panākt dažu vai visu tās aktīvu iesaldēšanas atcelšanu, pierādot, ka norādītā persona tos faktiski “nekontrolē”. Veids, kā to izdarīt, ir atkarīgs no valstu noteikumiem. Valstu kompetentajām iestādēm būtu jāpublisko secinājumi par šādas kontroles esību.

Šajā gadījumā ir piemērojami regulas 8. un 12. pantā paredzētie informācijas apmaiņas pienākumi. Komisija ir gatava atbalstīt dalībvalstis regulā noteikto pienākumu izpildē.

- (3) Ir aizliegts vienībai darīt pieejamus līdzekļus (piemēram, veicot maksājumus uz kādu no tās bankas kontiem), izņemot, ja vien to ir atļāvušas dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar kādu no regulā paredzētajām atkāpēm vai ir pamatoti noteikts, ka līdzekļi netiks darīti pieejami norādītajai personai. ES bankas var kreditēt iesaldētos kontus, ja ienākošie līdzekļi arī tiek iesaldēti.

Ir aizliegts veikt maksājumus no vienības iesaldētajiem bankas kontiem, ja vien to nav atļāvušas valstu kompetentās iestādes saskaņā ar kādu no regulā paredzētajām atkāpēm. Ir atļauts veikt maksājumus no vienības neiesaldētajiem kontiem.

- (4) Pakalpojumu sniegšanu vienībai vai darbu vienības labā var uzskatīt par saimniecisko resursu netiešu pieejamību norādītajai personai, ciktāl tas ļauj pēdējai minētajai personai iegūt līdzekļus, preces vai pakalpojumus. Tas ir jāizvērtē valstu kompetentajām iestādēm.

Turklāt:

- (5) Regulas 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto atkāpi piemēro tikai komisijas maksām vai apkalpošanas maksām, kas nodrošina esošo iesaldēto līdzekļu parastu turēšanu.

Briselē, 19.6.2020

Komisijas vārdā
priekšsēdētājas izpildvietnieks
Valdis DOMBROVSKIS

APSTIPRINĀTA KOPIJA
Generālsekretāra vārdā –

Jordi AYET PUIGARNAU
Kancelejas direktors
EIROPAS KOMISIJA